

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 5994/09.09.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul integrității (plx541/01.09.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul integrității (plx541/01.09.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 9.09.2026, desfășurată online, conform prevederilor art. 30 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- ❖ sub aspectul formei, se constată un paralelism legislativ între cea mai mare parte a textului propunerii legislative și dispozițiile Legii nr. 180/2026 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul integrității, publicată în Monitorul Oficial nr. 725 din 28 august 2026, în contradicție cu prevederile Legii nr. 24/2000 privind aprobarea normelor de tehnică legislativă pentru aprobarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- ❖ pe fond, propunerea legislativă va avea un impact profund asupra dezvoltării dialogului social din România. Ea reia, în privința partenerilor sociali, soluția legislativă asupra căreia Consiliul Economic și Social s-a pronunțat deja critic, extinzând regimul declarațiilor de avere și de interese dincolo de sfera constituțională a funcțiilor și demnităților publice;
- ❖ propunerea legislativă continuă forma Legii nr. 180/2026 și include la articolul II, pct. 1, obligativitatea depunerii declarațiilor de avere și interese și pentru persoanele care exercită funcții de conducere în structuri asociative de drept privat: președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federațiilor și ai confederațiilor patronale și sindicale (pct. 45 și 46; pentru federațiile și confederațiile patronale, pct. 46);
- ❖ este un fapt cunoscut că dialogul social în România este încă în faza de construcție și dezvoltare, iar din perspectiva mișcării patronale, în special la nivel de federații de sector, impunerea unei asemenea obligații riscă să afecteze negativ această dezvoltare și să atragă o lipsă de apetit în a ocupa poziții de conducere în astfel de organizații patronale sau de a crea noi federații patronale capabile să dezvolte dialogul social sectorial, precum și negocierea colectivă;
- ❖ Legea nr. 176/2010 reglementează, prin titlul și obiectul său, integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice. Extinderea acestui regim la conducerea patronatelor excede cadrul și rațiunea legii, pentru următoarele motive:
 - federațiile și confederațiile patronale sunt persoane juridice de drept privat, fără scop patrimonial, constituite potrivit Legii dialogului social nr. 367/2022; conducerea lor este aleasă exclusiv de membri, nu exercită autoritate publică, nu decide asupra alocării de fonduri publice și nu se află într-un raport de serviciu cu statul;
 - extinderea unui regim declarativ conceput pentru titularii de funcții publice asupra unor mandate asociative private lipsește măsura de orice temei conceptual în raport cu obiectul legii și nu este însoțită de nicio justificare în Expunerea de motive, în condițiile în care nici Jalonul 431 PNRR, nici Decizia CCR nr. 297/2025 nu impun o asemenea extindere;
 - mandatele de conducere în structurile patronale sunt, ca regulă, electivă și neremunerate, exercitate voluntar de antreprenori de succes, de directori executivi ai companiilor membre, toate companii private, în paralel cu activitatea lor profesională curentă. Condiționarea lor de declararea și publicarea unei situații patrimoniale personale, fără nicio legătură cu funcția publică, va determina, previzibil, refuzul mediului de afaceri de a mai ocupa asemenea poziții — cu efect direct asupra coerenței, relevanței, consistenței

unei mișcări patronale relevante care să fie cu adevărat un furnizor de expertiză și un partener de dialog social structurat și consistent pentru Executiv și Legislativ, va afecta funcționarea Consiliului Economic și Social, a Consiliului Național Tripartit pentru dialog social și a comisiilor de dialog social, într-un moment în care dialogul social din România este încă în fază de construcție și dezvoltare;

- măsura ridică și o serie de vicii de constituționalitate:
 - încalcă art. 9, art. 40 și art. 53 din Constituție, prin instituirea unei ingerințe disproporționate în libertatea de asociere și autonomia organizațiilor patronale, fără demonstrarea unei legături funcționale între mandatul asociativ și exercitarea unei atribuții publice;
 - încalcă art. 26, prin extinderea, la persoane care nu ocupă funcții de demnitate publică, a unui mecanism de publicitate financiară pe care Curtea Constituțională, în Decizia nr. 297/2025 (parag. 66), l-a legat expres de standardele de integritate ale funcțiilor publice, arătând că prelucrarea în masă a datelor cu caracter personal prin publicare intră în conflict cu dreptul la viață privată;
 - ridică o problemă de conformitate cu art. 16, întrucât criteriul de includere a conducerii patronatelor este incoerent față de omisiunea altor organisme cu atribuții comparabile de interes public și afectează exigențele de claritate legislativă din art. 1 alin. (5), nefiind clar dacă și cum se corelează regimul sancționator al legii (decăderea din „*funcția sau demnitatea publică ori eligibilă*”) cu un mandat asociativ privat;
- în Expunerea de motive nu este indicat niciun exemplu din alte state membre ale Uniunii Europene în care persoanelor din conducerea federațiilor sau confederațiilor patronale să le fie impusă obligația de a depune și publica declarații de avere sau de interese. În absența unui precedent european sau a unei analize care să demonstreze existența unei asemenea practici, extinderea unui regim specific integrității în funcția publică asupra unor mandate asociative private apare ca o soluție legislativă lipsită de fundamentare comparativă și insuficient justificată din perspectiva necesității și proporționalității sale;
- ❖ Art. II pct.1 include, la art.1 alin. (1) pct. 45 din Legea nr. 176/2010, președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federațiilor și confederațiilor sindicale. Totodată, art. II pct.2 îi include în categoria persoanelor pentru care se publică fișa privind interesele financiare. Organizațiile sindicale își desfășoară activitatea

pentru apărarea și promovarea drepturilor și intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor. Conducerea acestora este desemnată potrivit statutelor proprii, iar mandatul sindical nu conferă, prin el însuși, prerogative de autoritate publică și nu creează un raport de serviciu cu statul. Participarea la consultări, negocierea colectivă sau reprezentarea salariaților în structuri de dialog social nu transformă organizațiile sindicale în autorități publice. Nici exercitarea activității sindicale în administrația publică nu schimbă natura juridică a mandatului de reprezentare. În situația în care un reprezentant sindical deține separat o funcție publică ori exercită atribuții pentru care legea stabilește obligații de integritate, acestea trebuie raportate la respectiva calitate;

- ❖ faptul că legislația anterioară prevedea obligații declarative pentru conducerea federațiilor și confederațiilor sindicale nu înlocuiește evaluarea necesității și proporționalității lor în cadrul reformei propuse. Expunerea de motive nu prezintă o analiză distinctă a riscurilor de integritate asociate mandatului sindical, a legăturii dintre aceste riscuri și declararea patrimoniului personal sau a alternativelor mai puțin intruzive. Responsabilitatea pentru administrarea patrimoniului organizației, transparența față de membri și controlul utilizării eventualelor finanțări publice trebuie reglementate prin mecanisme adecvate acestor activități. Ele nu justifică automat supunerea tuturor persoanelor care ocupă funcțiile sindicale enumerate unui regim construit în jurul exercitării funcțiilor și demnităților publice;
- ❖ exercitarea unui mandat sindical presupune asumarea unor responsabilități în raport cu angajatorul și, după caz, cu autoritățile publice. Suprapunerea unor obligații patrimoniale personale, a publicității financiare și a unui regim sancționator insuficient corelat cu natura mandatului poate descuraja participarea membrilor la conducerea organizațiilor. Acest risc privește în special capacitatea federațiilor de a atrage reprezentanți, de a forma noi lideri și de a asigura continuitatea negocierii colective. Slăbirea acestor structuri afectează capacitatea salariaților de a-și susține drepturile și interesele și reduce calitatea dialogului social;
- ❖ publicarea unei fișe financiare constituie o ingerință în viața privată chiar dacă informațiile sunt prezentate prin intervale valorice. Este necesară demonstrarea unui interes public concret pentru publicarea datelor persoanelor vizate exclusiv în considerarea mandatului sindical. Soluția propusă ridică probleme de compatibilitate cu garanțiile constituționale privind rolul sindicatelor, libertatea de asociere și viața privată, precum și cu cerințele de necesitate și proporționalitate a restrângerilor exercițiului unor drepturi. Protejarea autonomiei sindicale presupune

ca obligațiile impuse de stat să fie justificate obiectiv și să nu genereze presiuni nejustificate asupra persoanelor alese să reprezinte salariații;

- ❖ propunerea legislativă utilizează, în materia sancțiunilor și interdicțiilor, noțiuni precum „*funcție*”, „*demnitate publică*”, „*funcție eligibilă*” și „*mandat*”, fără a delimita suficient consecințele includerii conducerii organizațiilor sindicale în sfera persoanelor obligate să declare averea și interesele. Simpla enumerare a acestor persoane nu trebuie să conducă la aplicarea automată a unor incompatibilități, interdicții sau cauze de încetare a mandatului care nu sunt prevăzute clar pentru activitatea sindicală. Incertitudinea privește atât persoanele alese, cât și dreptul membrilor de a-și desemna liber reprezentanții;
- ❖ nu în ultimul rând, pentru organizațiile patronale și sindicale, care au rol de parteneri sociali, această măsură poate reprezenta o formă de presiune și de intervenție a statului în activitatea acestor organizații;
- ❖ Consiliul Economic și Social s-a pronunțat prin avizul adoptat la propunerea legislativă *plx530/2026*, devenită Legea nr. 180/2026 în legătură cu pct. 45 și 46 din art. 1 alin. (1) al Legii nr. 176/2010. CES a arătat că federațiile și confederațiile patronale și sindicale sunt persoane juridice de drept privat, fără scop patrimonial, că organele lor de conducere nu exercită autoritate publică, nu decid asupra alocării fondurilor publice și nu se află într-un raport de serviciu cu statul. CES a mai învederat lipsa unei justificări a acestei extinderi în expunerea de motive, efectul său descurajant asupra dialogului social, precum și caracterul, în bună parte, necorelat al regimului administrativ și sancționator în raport cu mandatele asociative private;
- ❖ reiterăm în continuare argumentele invocate în avizul adoptat la propunerea legislativă *plx530/2026*:
 - modificarea legislației privind Agenția Națională de Integritate trebuie să urmărească menținerea unui echilibru între necesitatea asigurării transparenței în exercitarea funcțiilor publice și respectarea dreptului la viață privată, protecția datelor cu caracter personal și mai ales cu principiile securității juridice. Regimul juridic al integrității trebuie să permită prevenirea și identificarea situațiilor de incompatibilitate, conflict de interese sau dobândire nejustificată a unor avantaje patrimoniale, fără a introduce restrângeri disproporționate asupra drepturilor persoanelor vizate;
 - ANI are un rol esențial în consolidarea integrității în sectorul public, prin mecanisme de evaluare, prevenire și control. Orice reformă legislativă

trebuie să conserve atribuțiile fundamentale ale instituției și să asigure instrumente juridice eficiente pentru îndeplinirea misiunii sale;

- mecanismele de control și sancționare trebuie să respecte principiul proporționalității. Răspunderea juridică trebuie individualizată în funcție de natura faptei, gravitatea acesteia, consecințele produse și existența intenției sau a culpei;
- față de inițiativa anterioară, actuala propunere legislativă corectează o parte importantă dintre deficiențele semnalate, prin introducerea declarației publice de interese financiare, includerea candidaților la funcțiile electivă în sfera obligațiilor de transparență și eliminarea unor excepții care ar fi slăbit regimul conflictelor de interese;
- cu toate acestea, pentru asigurarea unui echilibru adecvat între protecția vieții private și necesitatea controlului public asupra integrității persoanelor care exercită funcții publice, formulăm următoarele observații:
 - declarațiile complete de avere și de interese rămân confidențiale, iar declarația publică de interese financiare prezintă valorile numai prin intervale, unele foarte largi. Recomandăm revizuirea acestor intervale și asigurarea unui nivel suficient de detaliu, astfel încât presa, cetățenii și organizațiile societății civile să poată identifica variațiile patrimoniale relevante și potențialele conflicte de interese;
 - obligația separată de declarare a averii și intereselor soțului, soției sau partenerului este instituită numai pentru o categorie restrânsă de demnitari și persoane cu funcții politice importante. Recomandăm analizarea extinderii mecanismului și la alte categorii de persoane care exercită funcții cu putere decizională semnificativă, precum și definirea clară a noțiunii de „*persoană care are relații asemănătoare aceloră dintre soți*”;
 - sesizările adresate Agenției Naționale de Integritate care nu conțin „fapte concrete” pot fi clasate dacă nu sunt completate în termen de 15 zile. Recomandăm definirea mai clară a informațiilor minime necesare și instituirea obligației ANI de a acorda îndrumare persoanei care formulează sesizarea, astfel încât această condiție să nu limiteze nejustificat accesul cetățenilor și al organizațiilor societății civile la mecanismele de control;
 - proiectul permite diminuarea cumulativă, cu până la 50%, a interdicției de a ocupa funcții sau demnități publice. Recomandăm ca individualizarea sancțiunii să țină seama în principal de gravitatea faptei, folosul obținut, prejudiciul adus interesului public, conduita persoanei evaluate și nivelul

funcției exercitate, iar reducerile să nu opereze printr-un cumul predominant formal de criterii;

- dispozițiile privind încetarea funcțiilor și mandatelor aflate în curs pentru persoane în cazul cărora incompatibilitatea sau conflictul de interese au fost constatate definitiv anterior intrării în vigoare a legii trebuie clarificate, pentru a evita interpretările neunitare și eventualele probleme privind neretroactivitatea legii, securitatea raporturilor juridice și proporționalitatea măsurii.

➤ propunem excluderea de la aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 176/2010 pentru președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federațiilor și confederațiilor patronale și sindicale, la bază având următoarele argumente:

A. Soluția propusă depășește obiectul și rațiunea Legii nr. 176/2010:

- prin modificările cuprinse în Art. II pct. 1 din propunerea legislativă plx530/2026, la art. 1 alin. (1) se introduc punctele 45 și 46 prin care se includ în categoria persoanelor obligate la declararea averii și a intereselor „președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federațiilor și confederațiilor sindicale”, respectiv „președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federațiilor și confederațiilor patronale”. Legea nr. 176/2010 reglementează, potrivit titlului și obiectului său, integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice. Federațiile și confederațiile patronale și sindicale sunt persoane juridice de drept privat, fără scop patrimonial, constituite în temeiul Legii dialogului social nr. 367/2022, conducerea acestora nu exercită autoritate publică, nu are competențe de decizie asupra alocării de fonduri publice și nu se află într-un raport de serviciu cu statul. Extinderea unui regim juridic conceput pentru titularii de funcții publice către mandate asociative private lipsește măsura de temeiul său conceptual și creează un precedent de aplicare a regimului declarativ în afara sferei publice;

B. Măsura nu este fundamentată în Expunerea de motive:

- expunerea de motive care însoțește propunerea nu conține nicio referire la extinderea sferei subiecților obligației de declarare către partenerii sociali, nici argumente privind necesitatea, oportunitatea sau impactul acestei soluții. Această extindere nu decurge nici din Jalonul 431 al PNRR, nici din Decizia Curții Constituționale nr. 297/2025, care privește exclusiv regimul publicității declarațiilor persoanelor deja vizate de lege. Lipsa motivării

contravine art. 30 și art. 31 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, potrivit cărora instrumentul de prezentare și motivare trebuie să cuprindă justificarea tuturor soluțiilor preconizate, inclusiv efectele asupra drepturilor și libertăților fundamentale;

C. Efectul descurajant asupra dialogului social și asupra autonomiei partenerilor sociali:

- funcțiile de conducere din organizațiile patronale sunt, ca regulă, mandate elective neremunerate, exercitate voluntar de antreprenori, administratori și directori executivi ai companiilor membre, în paralel cu activitatea profesională curentă. Condiționarea acceptării unui astfel de mandat de depunerea și publicarea declarației de avere și de interese va determina, previzibil, refuzul mediului de afaceri de a ocupa aceste poziții și posibilitatea retragerii din structurile reprezentative. Un efect similar se produce și în cazul organizațiilor sindicale, ale căror funcții de conducere sunt exercitate, în numeroase situații, de salariați care își păstrează contractul individual de muncă la angajator. Consecința directă este slăbirea reprezentativității ambelor părți ale dialogului social și, implicit, a funcționării Consiliului Economic și Social, a Consiliului Național Tripartit și a comisiilor de dialog social, ale căror lucrări depind de disponibilitatea unor lideri cu experiență reală;
- măsura ridică totodată o problemă de compatibilitate cu principiul autonomiei organizațiilor partenerilor sociali și cu dreptul acestora de a-și alege liber reprezentanții, consacrat de art. 3 din Convenția OIM nr. 87/1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, ratificată de România, potrivit căruia autoritățile publice trebuie să se abțină de la orice intervenție de natură a limita acest drept sau a împiedica exercitarea sa legală. Dar și cu principiile constituționale consacrate de art. 9 din Constituție, referitor la constituirea sindicatelor și patronatelor potrivit statutelor lor, și art. 40, referitor la libertatea de asociere;

D. Soluția generează necorelări și sarcini administrative lipsite de finalitate:

- regimul sancționator al legii este construit pentru titularii de funcții publice și devine, în bună parte, inaplicabil persoanelor vizate de pct. 45 și 46 de la art. 1, alin. (1). Interdicția de până la 3 ani de a exercita „orice funcție sau demnitate publică ori eligibilă”, prevăzută la art. 25 alin. (2) în forma propusă, nu produce niciun efect asupra unui mandat asociativ privat, iar

încetarea de drept a funcției nu are obiect. Suplimentar, prin efectul art. 5 și art. 6 în forma propusă, federațiile și confederațiile ar deveni „entități” obligate să desemneze și să înroleze în platforma e-DAI persoane responsabile, sub sancțiuni contravenționale potrivit art. 29 alin. (2). Se creează astfel o infrastructură de conformare disproporționată față de riscul de integritate pe care măsura pretinde că îl adresează.

- de asemenea, formulăm o propunere suplimentară privind preluarea automată a veniturilor cunoscute autorităților statului:
- în vederea realizării efective a digitalizării procedurii de depunere a declarațiilor de avere, propunem ca veniturile deja evidențiate în bazele de date administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală sau de alte autorități și instituții publice să nu mai fie introduse manual de declarant. Aceste informații, inclusiv veniturile din salarii, pensii, alocații, indemnizații și prestații sociale, trebuie preluate automat în platforma e-DAI, prin interoperabilitatea sistemelor informatice ale ANI, ANAF și ale celorlalte instituții competente;
- obligația declarantului trebuie să privească numai veniturile care nu sunt evidențiate în bazele de date ale autorităților române, cum sunt veniturile realizate din străinătate, sumele primite de la persoane fizice sau alte venituri care nu au fost declarate, raportate ori comunicate instituțiilor statului. Aceste venituri vor fi declarate pe propria răspundere, sub sancțiunea prevăzută de lege pentru falsul în declarații;
- soluția propusă aplică principiul «*o singură dată*», potrivit căruia instituțiile publice nu trebuie să solicite persoanei redeclararea unor informații pe care statul le deține deja. Totodată, măsura reduce riscul diferențelor neintenționate generate de calcularea manuală a veniturilor nete pe 12 luni, de plăți retroactive, regularizări, diferențe între data realizării și data plății venitului ori de includerea eronată a unor drepturi salariale;
- scopul regimului declarațiilor de avere nu trebuie să fie sancționarea funcționarului pentru o eroare materială privind o sumă deja cunoscută de ANAF și accesibilă ANI, ci identificarea veniturilor și avantajelor patrimoniale necunoscute autorităților, care pot explica diferențe nejustificate între veniturile legale și patrimoniul dobândit;
- aplicarea acestei soluții trebuie condiționată de operaționalizarea schimbului automat de date. Până la certificarea interoperabilității

platformei e-DAI cu bazele de date relevante, se menține procedura actuală de declarare, pentru a evita apariția unui vid de reglementare;

- propunerea reduce costurile administrative suportate de instituțiile publice și de persoanele obligate să depună declarații, prin eliminarea completării, verificării și rectificării manuale a unor informații deja existente în evidențele fiscale și administrative;
 - pe termen scurt sunt necesare investiții pentru interoperabilitatea platformei e-DAI cu sistemele ANAF și ale altor instituții publice. Pe termen mediu și lung, aceste costuri sunt compensate prin diminuarea volumului de verificări formale, a solicitărilor de clarificări, a rectificărilor și a litigiilor generate de erori materiale fără relevanță pentru integritate;
 - măsura contribuie la creșterea încrederii în mecanismul declarațiilor de avere, deoarece separă erorile materiale de conduita intenționată de ascundere a unor venituri. Răspunderea rămâne concentrată asupra omisiunii sau declarării necorespunzătoare a veniturilor necunoscute statului. Simplificarea obligațiilor declarative reduce sarcina birocratică și riscul sancționării disproporționate a funcționarilor, fără a diminua capacitatea ANI de a verifica existența unor diferențe patrimoniale nejustificate;
- ❖ în ceea ce privește includerea unei alte categorii de persoane în categoria celor cărora le revine obligația legală de a completa și depune declarația de avere și de interese, facem observația că lista persoanelor obligate este amplă, dar continuă să fie construită aproape exclusiv prin enumerarea unor funcții și entități. Proiectul nu formulează un criteriu general care să explice de ce anumite organisme sunt incluse, iar altele, cu atribuții comparabile de interes public, sunt omise, fiind astfel generate două riscuri: necorelarea listei cu evoluția instituțională și tratamentul diferit al unor categorii aflate în situații obiectiv comparabile. Omiterea organismelor profesionale este efectul direct al acestei abordări. În acest context, propunem completarea categoriilor de persoane - cărora le revine obligația de a depune declarațiile de avere și de interese - menționate la art. 1 alin. (1) din Legea 176/2010, cu o categorie generală privind conducerea organismelor profesionale înființate prin lege și investite cu atribuții de autorizare, avizare, evidență, control, disciplină profesională sau administrare a patrimoniului și a cotizațiilor profesionale. Propunem, astfel, includerea expresă a conducerii organismelor profesionale, precum Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și

Asistenților Medicali din România, Colegiul Medicilor din România, Colegiul Medicilor Stomatologi din România, Colegiul Farmaciștilor din România, Colegiul Fizioterapeuților din România, Ordinul Biochimistilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar, precum și a altor organisme profesionale înființate prin lege.

Argumentele principale sunt următoarele:

- organismele profesionale sunt înființate prin lege și exercită atribuții de interes public, chiar dacă au autonomie organizațională și patrimoniu propriu;
- în numeroase profesii, înscrierea în organismul profesional și menținerea calității de membru reprezintă condiții pentru exercitarea legală a profesiei;
- aceste organisme emit avize, autorizații sau certificate, țin registre profesionale, stabilesc standarde de conduită și exercită jurisdicție disciplinară;
- conducerile lor adoptă decizii cu efect direct asupra accesului în profesie, continuității dreptului de practică și răspunderii profesionale;
- cotizațiile sunt stabilite și percepute în cadrul unui regim juridic instituit prin lege; în unele cazuri, neplata poate produce consecințe asupra calității de membru sau dreptului de practică;
- resursele astfel colectate nu provin dintr-o simplă asociere voluntară comparabilă cu o asociație privată obișnuită, ci dintr-un sistem profesional obligatoriu ori legal condiționat;
- funcțiile de conducere implică administrarea patrimoniului, stabilirea cotizațiilor, atribuirea contractelor, gestionarea registrelor și exercitarea competențelor disciplinare, toate susceptibile de conflicte de interese;
- includerea este coerentă cu scopul Legii nr. 176/2010: prevenirea conflictelor de interese în exercitarea unor funcții care produc efecte de interes public.

Președinte,
Sterică FUDULEA